

Ad § 23

Finansministeriet

Ved *samråd* med *finansministeren* har udvalget drøftet følgende spørgsmål:

Ad finanslovforslaget generelt.

- A. Problemerne i forbindelse med kommunernes anbringelse af likvide midler til høj forrentning i bankerne og disses indbyrdes konkurrence om at modtage midlerne til indlån, set i forhold til den af regeringen ønskede pengepolitik. Har man haft overvejelser om at genoptage renteaftaleordningen?

Ad § 23.1.10. Reserver m.v.

- B. Idet henvises til anmærkningerne side 1084 til budgetreguleringskontoen, ønskes en redegørelse for, hvorvidt rammebesparelserne i henhold til augustforliget vil blive ensartet fordelt på de enkelte ministerier og styrelser, og om en sådan procentuel besparelse kan antages at være realistisk gennemførlig.

Vil særlige områder blive undtaget fra besparelseskrevet?

- C. Om provenuet ved statens salg af fast ejendom fortsat bør indgå i bevillingsreserven og følgelig bevirke en forhøjelse af denne.

- D. Idet henvises til den af socialministeriet sidste år givne besvarelse af udvalgets spørgsmål 14 vedrørende kontoen om ungdomsydelse, jfr. finansudvalgets betænkning over finanslovforslaget 1976-77 side 78-79, hvilken besvarelse var tiltrådt af finansministeriet, og idet bemærkes, at ungdomsydelsen i år ligesom sidste år er opreguleret med halvdelen af stigningen i prisniveauet fra foregående års finanslov, ønskes en drøftelse af, om en sådan tilbagevendende fremgangsmåde ikke bør lovfæstes, eventuelt i form af en tekstanmærkning.

Det bemærkes, at såfremt spørgsmålet om en permanent reguleringsordning skal stå åbent, må dette efter udvalgets opfattelse medføre, at det, når reguleringen ønskes for et enkelt år, i anmærkningerne tydeligt må angives, at der *søges* om bevilling hertil. Hvorledes forklares det, at bemærkningerne ikke har en sådan ansøgningskarakter eller er udformet som tekstanmærkning?

- E. Der ønskes en ajourført redegørelse for resultatet af de hidtidige bestræbelser på at etablere et budgetsamarbejde mellem staten og kommunerne.

- F. Hvorledes har de enkelte ministerier forholdt sig med hensyn til opførelse af udgifter til leje af værelser til militærnægtere, der er udstationeret til tjeneste i statsinstitutioner?

Virker sådan udstationering af militærnægtere ikke reelt som en udvidelse af de pågældende institutioners personalerammer, og kan udstationeringen ikke senere anvendes som grundlag for en egentlig personaleudvidelse?

Fra *finansministeren* er modtaget følgende skrivelser i besvarelse af de deri gengivne spørgsmål: